

چطور با وجود سبک
پوششش متفاوت، رابطه
بهتری با دوستانمان داشته
باشیم؟

راه‌دانا

این یک حقیقت خیلی تلخ است! باید اول بنشینیم و با هم برایش غصه بخوریم؛ چون واقعی است.

اما حالا که عزاداری مان را کردیم، باید فکر چاره کنیم. البته یادمان باشد، همه‌اش نه تقصیر ما و نه دست ماست که بخواهیم حلش کنیم. فقط چند تلاش کوچک یادت می‌دهم که شاید بشود اوضاع را بهتر کرد.

۱. دوستانت را مطمئن کن که رفیق
قابل اطمینان و امنی هستی.
به هر شکل ممکن حتی در
گفت‌وگو به آن‌ها بگو خیالشان
راحت باشد که رسم رفاقت را بلدی.
خیلی ساده به بچه‌ها توضیح بده
که آدم گزارش‌دادن و جاسوسی
نیستم.

اگر روزی چیزی آن قدر خطرناک بود که
باید به یک بزرگ‌تر می‌گفتم، قبلش
به خود آن دوست و رفیقم خواهم
گفت. خلاصه اینکه مطمئن باشید
«من آقا کلاغه نیستم».

۲. علاقه‌های حرفه‌ای داشته باش؛ مثلاً وقتی سه نفر در کلاسی هستند که به‌طور حرفه‌ای ورزش می‌کنند، یا طراحی یا تمرین نویسندگی، یا برنامه‌نویسی به‌خوبی به هم پیوند می‌خورند. داشتن علاقه حرفه‌ای باعث می‌شود که از دیوار «قضایات‌های اولیه» که صرفاً بر اساس ظاهر هستند، زودتر رد بشوی.

۳. خیلی وقت‌ها، اشتباه از ماست و تصور و قضاوت دیگران آن‌قدرها هم ترسناک نیست. می‌توانی دست به آزمایش بزنی. ما مشاورها به این کار می‌گوییم: «آزمایش رفتاری».

۴. محبت، محبت، محبت. کارهای کوچک و دیده‌نشده‌نی را برای همدیگر انجام دهید. خضوع و محبت‌های کوچک عملی، آرام‌آرام دیوارهای یخی را آب می‌کند.

۵. شفاف و صریح صحبت کن. هر جا احساس کردی دارد سوءتفاهم می‌شود، اجازه توضیح بخواه و سفره دلت را مفصل پهن کن.

۶. و زمان ... هر چقدر از ابتدای رابطه دورتر
می‌شویم، ظواهر بیشتر رنگ می‌بازند.

